

unfoldingWord® Hebrew Bible

Zechariah

Version 2.1.25

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-06-06**Date:**

2.1.25**Version:**

unfoldingWord**Published by:**

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28**Date:**

2.7**Version:**

Door43**Published by:**

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International [openscriptures/morphhb](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	Zechariah
4	Chapter 1
4	Chapter 2
4	Chapter 3
5	Chapter 4
5	Chapter 5
5	Chapter 6
5	Chapter 7
6	Chapter 8
6	Chapter 9
6	Chapter 10
7	Chapter 11
7	Chapter 12
7	Chapter 13
7	Chapter 14
9	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Zechariah

Chapter 1

¹בחדש השמיני בשנת שנים לדרוש היה דבר־יהוה אל־זכריה בן־ברכיה בן־עדו הנביא לאמר: ²קצץ יהוה על־אבותיכם קצץ: ³ואמרת אלהם כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: ⁴אל־תהיו כאבותיכם אשר קראו־אליהם זנביאים הראשנים לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים ומעלליכם: ¹¹הרעים ולא שמעו ולא־הקשיבו אלי נאם־יהוה: ⁵אבותיכם איהם והנבאים הלעולם יחיו: ⁶אך | דברי וחקי אשר צייתי את־עבדי הנביאים הלוא השיגו אבתיכם וישובו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרכינו וכמעללינו כן עשה אתנו: ⁷ביום עשרים וארבעה לעשתי־עשר חדש הוא־חדש שבט בשנת שנים לדרוש היה דבר־יהוה אל־זכריה בן־ברכיהו בן־עדו הנביא לאמר: ⁸ראיתי | הלילה והנה־איש רכב על־סוס אדם והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים: ⁹ואמר מה־אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה־המה אלה: ¹⁰ויען האיש העמד בין־ההדסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ: ¹¹ויענו את־מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל־הארץ ישבת ושקט: ¹²ויען מלאך־יהוה ויאמר יהוה צבאות עד־מתי אתה לא־תרחם את־ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה: ¹³ויען יהוה את־המלאך הדבר בי דברים טובים דברים נחמים: ¹⁴ויאמר אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה: ¹⁵וקצץ גדול אני קצץ על־הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה: ¹⁶לכן כה־אמר יהוה שבתי לירושלם ברחמים ביתי יבנה ביה נאם יהוה צבאות וקו: ¹⁷ינטה על־ירושלם: עוד | קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את־ציון ובחר עוד בירושלם: ²

¹⁸(2:1) ואשא את־עיני וארא והנה ארבע קרנות: ¹⁹(2:2) ואמר אל־המלאך הדבר בי מה־אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את־יהודה את־ירושלם וירושלם: ²⁰(2:3) ויראני יהוה ארבעה חרשים: ²¹(2:4) ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר־זרו את־יהודה כפרי־איש לא־נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אתם ליזות את־קרנות הגוים הנשאים קרן אל־ארץ יהודה לזרותה: ²

¹¹1:4 ומעלילים | lemma="עלל" x-morph="He,C:Vhrmpc:Sp2mp" c:H5953" strong="

¹²1:16 וקוה | lemma="קוה" x-morph="He,C:Ncfsa" c:H6961" strong="

Chapter 2

¹(5) ואשא עיני וארא והנה־איש ובידו תבל מדה: ²(6) ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את־ירושלם לראות כמה־רחבה וכמה ארכה: ³(7) והנה המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו: ⁴(8) ויאמר אלו רץ דבר אל־הנער הלז לאמר פרזות תשב ירושלם מרב אדם ובהמה בתוכה: ⁵(9) ואני אהיה־לה נאם־יהוה תומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה: ⁶(10) הוי הוי ונסו מארץ צפון נאם־יהוה כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם נאם־יהוה: ⁷(11) הוי ציון המלטי יושבת בת־בבל: ⁸(12) כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל־הגוים השללים אתכם כי הנגע בכם נגע בבבת עינו: ⁹(13) זי הנני מניף את־ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי־יהוה צבאות שלחני: ¹⁰(14) רני ושמחי בת־ציון כי הנני־בא ושכנתי בתוכך נאם־יהוה: ¹¹(15) ונלוו גוים רבים אל־יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי־יהוה צבאות שלחני אליך: ¹²(16) ונחל יהוה את־יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם: ¹³(17) הס כל־בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו: ²

Chapter 3

¹ויראני את־יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על־ימינו לשטנו: ²ויאמר יהוה אל־השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש: ³ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך: ⁴ויען ויאמר אל־העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות: ⁵ואמר ושימו צניף סהור על־ראשו ושימו הצניף הסהור על־ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה עמד: ⁶ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר: ⁷כה־אמר יהוה צבאות אם־בדרכי תלך ואם את־משמרתני תשמר וגם־אתה תדין את־ביתי וגם תשמר את־חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה: ⁸שמע־נא יהושע | הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כראנשי מופת המה כי־הנני מביא את־עבדי צמת: ⁹כי | הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על־אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את־עון הארץ־ההיא ביום אחד: ¹⁰ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל־תחת גפן ואל־תחת תאנה: ²

Chapter 4

¹ וַיִּשֶׁבַח הַמַּלְאָךְ הַדָּבָר בִּי וַיַּעֲרֵנִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲוֹר מִשְׁנֵתוֹ: ² וַיֹּאמֶר אֵלַי מַה אַתָּה רֹאֶה וְאָמַרְתִּי ¹¹ רְאִיתִי | וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כְּלֵה וְגִלְהָה גַלְרֵאשָׁה וְשִׁבְעָה נִרְתִּיָּה עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוֹצְקוֹת לְנֹרוֹת אֲשֶׁר עַל־רֵאשָׁה: ³ וּשְׁנַיִם זֵיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִיְמִין הַגִּלְהָה וְאֶחָד עַל־שְׂמֹאלָהָ: וַאֲעֵן וַאֲמַר אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדָּבָר בִּי לֵאמֹר מַה־אֵלֶּה אֲדֹנָי: ⁵ וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ הַדָּבָר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא יָדַעְתָּ מַה־הֵמָּה אֵלֶּה וְאָמַר לֹא אֲדֹנָי: ⁶ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דְּבַר־יְהוָה אֶל־זָרְבָבֶל לֵאמֹר לֹא בְחֵיל וְלֹא בְכֹחַ כִּי אִם־בְּרוּחִי אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת: ⁷ מִי־אַתָּה הִרְהַגְדוּל לִפְנֵי זָרְבָבֶל לְמִישֵׁר וְהוֹצִיא אֶת־הָאֶבֶן הָרֵאשִׁי תְּשֻׂאוֹת תָּן תָּן לֵהֶפֶט: ⁸ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ⁹ וַיְדַי זָרְבָבֶל יִסְדֹּה הַבַּיִת הַזֶּה וַיְדַי תְּבַצְעֶנָה וַיְדַעַתְּ כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם: ¹⁰ כִּי מִי בָז לְיוֹם קִטְנוֹת וְשִׁמְחוֹ וְרָאוּ אֶת־הָאֶבֶן הַבְּדִיל בְּיַד זָרְבָבֶל שִׁבְעָה־אֵלֶּה עֵינֵי יְהוָה הֵמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכֹל־הָאָרֶץ: ¹¹ וְאָעֵן וְאָמַר אֵלַי מַה־שְׁנֵי הַזֵּיתִים הָאֵלֶּה עַל־יְמִין הַמְּנוֹרָה וְעַל־שְׂמֹאלָהָ: ¹² וְאָעֵן שְׁנֵית וְאָמַר אֵלַי מַה־שְׁנֵי שִׁבְלֵי הַזֵּיתִים אֲשֶׁר־בְּיַד שְׁנֵי צַנְתְּרוֹת הַזָּהָב הַמְרִיקִים מֵעֲלֵיהֶם הַזֶּהָב: ¹³ וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר הֲלוֹא יָדַעְתָּ מַה־אֵלֶּה וְאָמַר לֹא אֲדֹנָי: ¹⁴ וַיֹּאמֶר אֵלֶּה שְׁנֵי בְנֵי־הַיְצִהָר הַעֲמֻדִים עַל־אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ:

¹¹4:2 | ויאמר = lemma "אמר" = "He,C:Vqw3ms x-morph="strong="c:H0559"

Chapter 5

¹ וְאִשׁוּב וְאִשָּׂא עֵינֵי וְאָרְאָה וְהִנֵּה מְגִלָּה עֹפָה: ² וַיֹּאמֶר אֵלַי מַה אַתָּה רֹאֶה וְאָמַר אֲנִי רֹאֶה מְגִלָּה עֹפָה אַרְכָּה עֶשְׂרִים בְּאָמָה וְרַחְבָּה עֶשֶׂר בְּאָמָה: ³ וַיֹּאמֶר אֵלַי זֹאת הָאֵלֶּה הַיּוֹצֵאת עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ כִּי כָל־הַגִּבּוֹר מִזֶּה כְּמוֹהַ נְקָה וְכָל־הַנְּשָׁבֵעַ מִזֶּה כְּמוֹהַ נְקָה: ⁴ הַיּוֹצֵאתִיהָ נֶאֱמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּבָאָה אֶל־בֵּית הַגִּבּוֹר וְאֶל־בֵּית הַנְּשָׁבֵעַ בְּשִׁמְיָ לְשַׁקֵּר וּלְנֹהַ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וּכְלָתוֹ וְאֶת־עֵצָיו וְאֶת־אֲבָנָיו: ⁵ וַיִּצְא הַמַּלְאָךְ הַדָּבָר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי שָׂא נָא עֵינֶיךָ וְרֹאֶה מַה הַיּוֹצֵאת הַזֹּאת: ⁶ וְאָמַר מַה־הִיא וַיֹּאמֶר זֹאת הַאִיפָה הַיּוֹצֵאת וַיֹּאמֶר זֹאת עֵינַם בְּכֹל־הָאָרֶץ: ⁷ וְהִנֵּה כֹכַב עֹפֶרֶת נִשְׂאֵת וְזֹאת אִשָּׁה אֶחָת יּוֹשֶׁבֶת בְּתוֹךְ הַאִיפָה: ⁸ וַיֹּאמֶר זֹאת הַרְשָׁעָה וַיִּשְׁלַךְ אֶתָּה אֶל־תּוֹךְ הַאִיפָה וַיִּשְׁלַךְ אֶת־אֶבֶן הָעֹפֶרֶת אֶל־פִּיהָ: ⁹ וְאִשָּׂא עֵינֵי וְאָרָא וְהִנֵּה שְׁתֵּים נָשִׁים יּוֹצְאוֹת וְרוּחַ בְּכַנְפֵיהֶם וְלִהְנֶה כְּנָפִים כְּכַנְפֵי הַחֲסִידָה וְתִשְׁאַנֶּה אֶת־הַאִיפָה בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם: ¹⁰ וְאָמַר אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדָּבָר בִּי אֲנִי הֵמָּה מוֹלֶכֶת אֶת־הַאִיפָה: ¹¹ וַיֹּאמֶר אֵלַי לְבָנוֹת־לֵה בֵּית בְּאָרֶץ שְׁנַעַר וְהוֹכֵן וְהִנִּיחָה שֵׁם עַל־מִכְנַתָּהּ:

Chapter 6

¹ וְאִשָּׁב וְאִשָּׂא עֵינֵי וְאָרְאָה וְהִנֵּה אַרְבַּע מִרְכָּבוֹת יֹצְאוֹת מִבֵּין שְׁנֵי הַהַרִים וְהַהַרִים הָרִי נִחְשֵׁת: ² בְּמִרְכָּבָה הָרֵאשִׁיחָה סוֹסִים אֲדָמִים וּבְמִרְכָּבָה הַשְּׁנִית סוֹסִים שְׁחֹרִים: ³ וּבְמִרְכָּבָה הַשְּׁלִישִׁית סוֹסִים לְבָנִים וּבְמִרְכָּבָה הָרְבִיעִית סוֹסִים בְּרָדִים אֲמָצִים: ⁴ וְאָעֵן וְאָמַר אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדָּבָר בִּי מַה־אֵלֶּה אֲדֹנָי: ⁵ וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵלֶּה אַרְבַּע רְחוֹת הַשָּׁמַיִם יּוֹצְאוֹת מִהַתִּצֵּב עַל־אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: ⁶ אֲשֶׁר־זֶה הַסּוֹסִים הַשְּׁחֹרִים יֹצְאִים אֶל־אָרֶץ צָפוֹן וְהַלְבָּנִים יֹצְאוּ אֶל־אַחֲרֵיהֶם וְהַבְּרָדִים יֹצְאוּ אֶל־אָרֶץ הַתִּימֹן: ⁷ וְהָאֲמָצִים יֹצְאוּ וַיִּבְקְשׁוּ לְלַכֵּת לְהַתְּהַלֵּךְ בְּאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְכוּ הַתְּהַלְכוּ בְּאָרֶץ וְתַתְּהַלְכֶנָה בְּאָרֶץ: ⁸ וַיִּזְעַק אֹתִי וַיְדַבֵּר אֵלַי לֵאמֹר רֹאֶה הַיּוֹצְאִים אֶל־אָרֶץ צָפוֹן הַנִּיחוּ אֶת־רוּחֵי בְּאָרֶץ צָפוֹן: ⁹ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ¹⁰ לִקְוֹחַ מֵאֵת הַגּוֹלָה מִחֲלָדֵי וּמֵאֵת טוֹבִיָּה וּמֵאֵת יַדְעִיָּה וּבָאֵת אֶתָּה בֵּינָם הֲלוֹא וּבָאֵת בֵּית יִאשִׁיָּה בְּרַצְפַּנְיָה אֲשֶׁר־בָּאוּ מִבְּבֶל: ¹¹ וְלִקְוֹחַת כְּסַרְיָזְהָבָה וְעִשִׂית עֶטְרוֹת וְשִׁמְתָּ בְּרֵאשִׁי הַיּוֹשֵׁעַ בְּנֵי־הַיּוֹצֵדֵק הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל: ¹² וְאָמַרְתָּ אֵלַי לֹאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הִנֵּה־אִישׁ צִמְחַ שְׁמוֹ וּמִתְחַתֵּיו יִצְמַח וּבְנָה אֶת־הַיִּכַל יְהוָה: ¹³ וְהוּא יְבַנֶּה אֶת־הַיִּכַל יְהוָה וְהוּא־יִשָּׂא הוּד וְיִשֶׁב וּמִשְׁלַע עַל־כִּסְאוֹ וְהִיָּה כְהֵן עַל־כִּסְאוֹ וְעֲצַת שְׁלוֹם תְּהִיָּה בֵּין שְׁנֵיהֶם: ¹⁴ וְהַעֲטַרְתָּ תְּהִיָּה לַחֲלֹם וּלְטוֹבִיָּה וּלְיַדְעִיָּה וּלְחַן בְּרַצְפַּנְיָה לְזַכְרוֹן בְּהַיִּכַל יְהוָה: ¹⁵ וְרוּחוֹקִים | יְבִאוּ וּבְנוּ בְּהַיִּכַל יְהוָה וַיְדַעְתֶּם כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְהִיָּה אִם־שָׁמְעוּ תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

Chapter 7

¹ וַיְהִי בַשָּׁנָה אַרְבַּע לְדַרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־זְכַרְיָה בְּאֶרְבַּעָה לַחֹדֶשׁ הַתְּשַׁעִי בְּכִסְלוֹ: ² וַיִּשְׁלַח בֵּית־אֵל שֶׁר־אֶצֶר וּרְגָם מֶלֶךְ וְאִנְשָׁיו לְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה: ³ לֵאמֹר אֶל־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר לְבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת וְאֶל־הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הֲאֵבֶכֶה בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִשִּׁי הַנֶּהָר כְּאֲשֶׁר עֲשִׂיתִי זֶה כְּמֹה שְׁנַיִם: ⁴ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר: ⁵ אָמַר אֶל־כָּל־עַם הָאָרֶץ וְאֶל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר כִּי־צִמְתֶּם וְסָפוּד בְּחַמִּישֵׁי וְזֶה שְׁבַעִים שָׁנָה הַצּוֹם צִמְתִּי אֲנִי: ⁶ וְכִי תֹאכְלוּ וְכִי תִשְׂתּוּ הֲלוֹא אִתְּם הָאֲכָלִים וְאִתְּם הַשְּׁתִּים: ⁷ הֲלוֹא אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר קָרָא יְהוָה בְּיַד הַנְּבִיאִים הָרֵאשִׁיחִים בְּהִיּוֹת יְרוּשָׁלַם יִשְׁבֶּת וְשָׁלוֹה וְעָרִיָּה סְבִיבְתֶיהָ וְהַגִּבּוֹר וְהַשְּׁפֵלָה יִשְׁבּוּ: ⁸ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־זְכַרְיָה לֵאמֹר: ⁹ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר מִשְׁפַּט אֲמַת שְׁפָטוּ וְחֲסִד וְרַחֲמִים עֲשׂוּ אִישׁ אֶת־אֲחִיו: ¹⁰ וְאַל־מִנָּה וַיְתוֹם גֵּר וְעֵנִי אֶל־תַּעֲשִׂקוּ וְרַעַת אִישׁ אֲחִיו אֶל־תַּחֲשְׁבוּ בְלִבְבְּכֶם: ¹¹ וַיִּמְאַנּוּ לְהַקְשִׁיב וַיִּתְּנוּ כֶּתֶף סָרְרַת וְאֲזַנֵיהֶם הִכְבִּידוּ מִשְׁמוֹעַ: ¹² וְלָבָם שְׁמוֹ שְׁמִיר מִשְׁמוֹעַ אֶת־הַתּוֹרָה וְאֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה

צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות:¹³ ויהי כאשר־קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות:¹⁴ ואסע־עם על כלהגוים אשר לא־ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישומו ארץ־חמדה לשמה:פ

Chapter 8

¹ ויהי דבר־יהוה צבאות לאמר:² כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה:³ כה אמר יהוה שבתי אל־ציון ושכנתי בתוך ירושלים ונקראה ירושלים עיר־האמת והר־יהוה צבאות הר הקדש:ס⁴ כה אמר יהוה צבאות עד ישובו זקנים וזקנות ברחבות ירושלים ואיש משענתו בידו מרב ימים:⁵ ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה:ס⁶ כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם־בעיני יפלא נאם יהוה צבאות:⁷ כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את־עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש:⁸ והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלים והיולי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה:ס⁹ כה־אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביזם יסד בית־יהוה צבאות ההיכל להבנות:¹⁰ כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין־שלום מן־הצר ואשלח את־כל־האדם איש ברעהו:¹¹ ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות:¹² כי־זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את־יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את־שארית העם הזה את־כל־אלה:¹³ והיה כאשר־הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל־תיראו תחזקנה ידיכם:¹⁴ כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נתמתי:¹⁵ כן שבתי זממתי בימים האלה להיטיב את־ירושלם ואת־בית יהודה אל־תיראו:¹⁶ אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את־רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם:¹⁷ ואיש | את־רעת רעהו אל־תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל־תאמרו כי את־כל־אלה אשר שנאתי נאם־יהוה:ס¹⁸ ויהי דבר־יהוה צבאות אלי לאמר:¹⁹ כה־אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית־יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו:פ²⁰ כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות:²¹ והלכו ישובו אחת אל־אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את־פני יהוה ולבקש את־יהוה צבאות אלה:ס²² ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את־יהוה צבאות בירושלם ולחלות את־פני יהוה:ס²³ כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם:

Chapter 9

¹ משא דבר־יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל:² וגם־חמת תגבל־בה צר וצידון כי חכמה מאד:³ ותבן צר מצור לה ותצבר־כסף כעפר וחרוץ כטיט חוצות:⁴ הנה אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש תאכל:⁵ תרא אשקלון ותירא ועזה ותתיל מאד ועקרון כי־הביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב:⁶ וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים:⁷ והסרתי דמיו מפיו ושקצו מבין שניו ונשאר גס־הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוסים:⁸ וחתיתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא־יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני:ס⁹ גילי מאד בתציון הריעי בת ירושלים הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על־חמור ועל־עיר וְ־אֶתְנֹת:¹⁰ והכרתי־רכב מאפרים וסוס מירושלם ונקרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד־ים ומנהר עד־אפסי־ארץ:¹¹ גם־את בדם־בריתך שלחתי אסירך מבזר אין מים בו:¹² ושובו לבצרון אסירי התקנה גס־היום מגיד משנה אשיב לך:¹³ כי־דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בנך ציון על־בנך יון ושמתך כחרב גבור:¹⁴ ויהוה עליהם יראה ויצא ככרך חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן:¹⁵ יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני־קלע ושתו המו כמו־יין ומלאו כמזרק כזויות מזבח:¹⁶ והושיעם הנה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני־גזר מתנוססות על־אדמתו:¹⁷ כי מה־טובו ומה־יפיו דגן בחורים ותירוש ינובב בתלות:

Chapter 10

¹ שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזזים ומטר־גשם יתן להם לאיש עשב בשדה:² כי התרפים דברו־און והקוסמים תזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל ונחמון על־כן נסעו כמו־צאן יענו כי־אין רעה:פ³ על־הרעים חרה אפי ועל־העתודים אפקוד כי־פקד יהוה צבאות את־עדרו את־בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה:⁴ ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל־נוגש יחדו:⁵ והיו כגברים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסים:⁶ וגברתי | את־בית יהודה ואת־בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתיים והיו כאשר לא־זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואענם:⁷ והיו כגבור אפרים ושמח לכם כמו־יין ובניהם יראו ושמחו גל לבם ביהוה:⁸ אשרקנה להם ואקבצם כי פדיתים ורכו כמו רבו:⁹ ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחינו את־בניהם ושבנו:¹⁰ והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל־ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם:¹¹ ועבר בים צרה והכה בים גלים והבישו כל צולות יאר והורד גאון אשור ושבט מצרים יסור:¹² וגברתיים ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה:ס

Chapter 11

¹פתח לבנון דלתיו ותאכל אש בארזיך: ²הילל ברוש כינפול ארז אשר אדרים שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד יער הבצור: ¹¹קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול שאגת כפירים כי שדד גאון הירדן: ⁴כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרעה: ⁵אשר קנייהו יהרגן ולא יאשמו ומכריהו יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעהיהם לא יחמוד עליהן: ⁶כי לא אחמול עוד עלישבי הארץ נאם יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל מידם: ⁷וארעה את צאן ההרעה לכן עני הצאן ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים וארעה את הצאן: ⁸ואכתד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי: ⁹ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות תאלכנה אשה את בשר רעותה: ¹⁰ואקח את מקלי את נעם ואגדע אתו להפיר את בריתי אשר כרתי את כל העמים: ¹¹ותפר ביום ההוא וידעו כן עני הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא: ¹²ואמר אליהם אמ יטוב בעיניכם הבו שכרי ואם לא | חדלו וישקלו את שכרי שלשים כסף: ¹³ויאמר יהוה אלי השליכהו אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף ואשליך אתו בית יהוה אל היוצר: ¹⁴ואגדע את מקלי השני את החבלים להפיר את האחוה בין יהודה ובין ישראל: ¹⁵ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי: ¹⁶כי הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרסיהו יפרק: ¹⁷הוי רעי האליל עזבי הצאן חרב על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש תיבוש ועין ימינו כהה תכהה: ¹⁸

Zechariah 11:2 | הַבְּצוֹר = lemma | "בצור" = "He,Td:Ncmsa" x-morph="d:H1208" strong="

Chapter 12

¹משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבן: ²הנה אנכי שם את ירושלים סף רעל לכל העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור על ירושלים: ³והיה ביום ההוא אשים את ירושלים אבן מעמסה לכל העמים כל מעמסה שרוטו ישרטו ונאספו עליה כל גויי הארץ: ⁴ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיניו וכל סוס העמים אכה בעורו: ⁵ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי יושבי ירושלים ביהוה צבאות אלהיהם: ⁶ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככור אש בעצים וכלפי אש בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאלו את כל העמים סביב וישבה ירושלים עוד תחתיה בירושלים: ⁷והושיע יהוה את אהלי יהודה בראשנה למען לא תגדל תפארת בית דוד ותפארת ישב ירושלים על יהודה: ⁸ביום ההוא יגן יהוה בעד יושבי ירושלים והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדוד ובית דוד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם: ⁹והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על ירושלים: ¹⁰ושפכתי על בית דוד ועל | יושבי ירושלים רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור: ¹¹ביום ההוא יגדל המספד בירושלים כמספד הדד רמון בבקעת מגדן: ¹²וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד משפחת בית נתן לבד ונשיהם לבד: ¹³משפחת בית לוי לבד ונשיהם לבד משפחת השמעיה לבד ונשיהם לבד: ¹⁴כל המשפחות הנשארות משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד: ¹⁵

Chapter 13

¹ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושלים לחטאת ולנדה: ²והיה ביום ההוא נאם | יהוה צבאות אכרית את ישמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ: ³והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם יהוה ודקרהו אביו ואמו ילדיו בהנבא: ⁴והיה | ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש: ⁵ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני מנעורי: ⁶ואמר אליו מה המכות האלה בין ידוך ואמר אשר הכיתי בית מאהבי: ⁷חרב עורי על רעי ועל גבר עמיתי נאם יהוה צבאות הך את הרעה ותפוצין הצאן והשבתי ידי על הצערים: ⁸והיה בכל הארץ נאם יהוה פיישנים בה יכרתו יגועו והשלשית יותר בה: ⁹והבאתי את השלשית באש וצרפתים כצרף את הכסף ובחנתים כבתן את הזהב הוא | יקרא בשמי ואני אענה אותו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי: ¹⁰

Chapter 14

¹הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך: ²ואספתי את כל הגוים | אל ירושלים למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה: ³ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר: ⁴ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב: ⁴ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזתים אשר על פני ירושלים מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה ומה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה: ⁵ונסתם גיאיהו כי יגיע גיהריס אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך: ⁶והיה

ביום ההוא לא־יהיה אור יקרות¹² יקפאון¹³ וְהָיָה יוֹם־אֶחָד הוּא יוֹדַע לַיהוָה לֹא־יָנוּם וְלֹא־לִילָה וְהָיָה לַעֲתֵי־עֶרֶב יְהִי־אֹר: ⁸וְהָיָה | ביום ההוא יצאו מים־חיים מירושלם חצים אל־הים הקדמוני וחצים אל־הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה: ⁹וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בְּיוֹם ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: ¹⁰יִסּוּב כָּל־הָאָרֶץ כְּעֶרְבָה מְגֻבַע לְרֵמוֹן נֶגֶב יְרוּשָׁלַם וְרֵאמָה וְיִשְׁבָּה תַחְתֵּיהָ לְמִשְׁעַר בְּנִימָן עַד־מִקּוֹם שְׁעַר הַרְאוּן עַד־שְׁעַר הַפְּנִים וּמִגְדַל חֲנָנְאֵל עַד יְקָבִי הַמֶּלֶךְ: ¹¹וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ וַחֲרָם לֹא יְהִי־עוֹד וַיִּשְׁבָּה יְרוּשָׁלַם לְבִטָּח: ¹²זָאת | תְּהִי־הַמְּגִפָּה אֲשֶׁר יִגַּף יְהוָה אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל־יְרוּשָׁלַם הַמֶּקֶךְ | בְּשֶׁרָו וְהוּא עֹמֵד עַל־רַגְלָיו וְעֵינָיו תִּמְקְנָה בְּחַרְיָהוּן וּלְשׁוֹנוֹ תִּמְקַךְ בְּפִיהֶם: ¹³וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא תְּהִיָּה מֵהוֹמַת־יְהוָה רַבָּה בָּהֶם וְהִחְזִיקוּ אִישׁ יָד רֵעֵהוּ וְעַלְתָּה יָדוֹ עַל־יָד רֵעֵהוּ: ¹⁴וְגַם־יְהוּדָה תִּלַּחֵם בִּירוּשָׁלַם וְאֶסְפֹּף חֵיל כָּל־הַגּוֹיִם סָבִיב זֶהָב וְכֶסֶף וּבְגָדִים לְרַב מְאֹד: ¹⁵וְכֵן תְּהִיָּה מִגַּפַת הַסּוֹס הַפְּרָדֹ הַגָּמֶל וְהַחֲמוֹר וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יְהִיָּה בַמַּחֲנוֹת הַהֵמָּה כַּמְּגִפָּה הַזֹּאת: ¹⁶וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתָר מִכָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלַם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלַחַג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת: ¹⁷וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחַת הָאָרֶץ אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם יְהִיָּה הַגִּשְׁם: ¹⁸וְאִם־מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא־תַעֲלֶה וְלֹא בָּאָה וְלֹא עֲלֵיהֶם תְּהִיָּה הַמְּגִפָּה אֲשֶׁר יִגַּף יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחַג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת: ¹⁹זָאת תְּהִיָּה חֻטְאֵת מִצְרַיִם וְחֻטְאֵת כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחַג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת: ²⁰בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה עַל־מְצֻלוֹת הַסּוֹס קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבֵית יְהוָה כַּמְזֻרְקִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: ²¹וְהָיָה כָּל־סִיר בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל־הַזְּבָחִים וּלְקַחְתּוּ מֵהֶם וּבְשָׁלוֹ בָּהֶם וְלֹא־יְהִיָּה כֹנַעְנִי עוֹד בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת בְּיוֹם הַהוּא:

¹¹14:2 תשכבנה | lemma="שכב" x-morph="He,VNi3fp" strong="H7901"

¹²14:6 יקרות | lemma="קרה" x-morph="He,C:Ncfpa" strong="H7135"

¹³14:6 וקפאון | lemma="קפא" x-morph="He,Td:Ncmsa" strong="H7087b"

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org

Clint Yale

Dr. Maurice A. Robinson

Ulrik Sandborg-Petersen

Door43 World Missions Community